

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 343/2022-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudcu Petra Molnára a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa

[REDACTED], proti postupu Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 6/2019, ako aj proti jeho rozsudku č. k. 20 Cb 6/2019 zo 6. mája 2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 20. mája 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, správcu konkurznej podstaty úpadcu [REDACTED] (ďalej len „úpadca“), ktorou namieta porušenie základných práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb 6/2019 (ďalej aj „namietané konanie“), ako aj jeho rozsudkom č. k. 20 Cb 6/2019 zo 6. mája 2019 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že spoločnosť [REDACTED] (ďalej len „žalobkyňa“), sa žalobou domáhala na okresnom súde proti sťažovateľovi (žalovanému) určenia, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v žalobe označenej nehnuteľnosti v podiele 2/8 k celku. V právnej veci žaloby sa na okresnom súde konanie viedlo pod sp. zn. 20 Cb 6/2019.

3. Rozsudkom okresného súdu bolo žalobe žalobkyne vyhovené, t. j. určené, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou tam označenej nehnuteľnosti v podiele 2/8 k celku, a zároveň sa žalobkyni proti sťažovateľovi priznala náhrada trov tohto konania v plnom rozsahu.

4. Sťažovateľ sa podľa vlastného udania s rozsudkom okresného súdu, resp. jeho obsahom oboznámil až 22. marca 2022 po tom, čo pri preverovaní stavu majetku zapísaného do konkurznej podstaty úpadcu zistil zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností v prospech žalobkyne a bol mu na základe jeho žiadosti sprístupnený elektronický súdny spis.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namietané porušenie označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru odôvodňuje tým, že v namietanom konaní boli okresným súdom všetky písomnosti doručované sťažovateľovi (žalovanému) v rozpore s § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) do elektronickej schránky úpadcu.

6. Podľa tvrdenia sťažovateľa keďže namiesto do jeho elektronickej schránky (správcu) bol do elektronickej schránky úpadcu doručovaný aj rozsudok okresného súdu, sťažovateľ sa nemal možnosť s týmto rozsudkom oboznámiť a podať proti nemu odvolanie. Rozsudok okresného súdu bol tak opatrený doložkou o nadobudnutí právoplatnosti 28. júna 2019.

7. Sťažovateľ v nadväznosti na už uvedené ďalej argumentuje takto:

«Podľa § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. „*Súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu príslušného orgánu na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.*“.

Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období „*Písomnosti určené správcovi sa doručujú na adresu jeho kancelárie...*“.

Podľa § 13 ods. 4 písm. c) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení účinnom v rozhodujúcom období „*Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou právnickej osoby je právnická osoba, ktorej bola elektronicou schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu.*“.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že keďže stranou sporu (žalovaným) namiesto úpadcu je správca, všetky súdne písomnosti (zásielky) musia byť doručované na adresu kancelárie správcu, resp. do elektronickej schránky správcu.»

Za elektronicou schránkou správcu nemožno považovať elektronicou schránkou úpadcu (právnickej osoby), keďže správca nie je jej štatutárnym orgánom.

Správca má podľa § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. „iba“ oprávnenie nakladať s majetkom úpadcu a konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku.

Zároveň uvádza, že „Zo žiadneho zákonného ustanovenia ani rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci nemožno abstrahovať oprávnenie správcu disponovať prístupom do elektronickej schránky úpadcu.“.

8. Napriek tomu podľa tvrdenia sťažovateľa okresný súd v právnej veci žaloby všetky súdne písomnosti (zásielky) vrátane žaloby, predvolania na pojednávanie a rozsudku okresného súdu doručoval výlučne len do elektronickej schránky úpadcu, čím sťažovateľovi úplne odňal možnosť konať pred súdom.

9. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených základných práv „rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 6.5.2019, č. k. 20 Cb/6/2019-41 a postupom Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb/6/2019... Rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 6.5.2019, č. k. 20 Cb/6/2019-41...“ žiada zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Sťažovateľ (správca a súčasne advokát) sa síce v petite ústavnej sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný (§ 43 ods. 1 v spojení s § 45 zákona o ústavnom súde), zjavne iba v dôsledku zrejmej nesprávnosti v písaní, resp. nedopatrenia pri písaní (kopírovaním textu) domáha vyslovenia označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru „rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 6.5.2019, č. k. 20 Cb/6/2019-41 a postupom Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cb/6/2019“, avšak z ostatného obsahu ústavnej sťažnosti, ako aj z jej príloh je nepochybné, že sťažovateľ má na mysli práve rozsudok okresného súdu a tomuto predchádzajúci postup v namietanom konaní.

13. V rámci predbežného prerokovania ústavný súd v záujme zachovania princípu spravodlivosti a požiadavky materiálnej ochrany práv sa pri posudzovaní ústavnej sťažnosti vyhol prílišnému

formalizmu, keď túto neodmietol ako takú, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti [§ 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde], napriek tomu s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť ako neprípustnú [§ 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde].

14. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

15. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť, a preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (podobne aj II. ÚS 521/2015, II. ÚS 855/2015, IV. ÚS 236/07).

16. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

17. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

18. Podľa § 223 ods. 1 CSP rozsudok súd doručuje stranám do vlastných rúk.

Podľa § 223 ods. 3 CSP rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak.

19. Z ústavnej sťažnosti, ako i jej príloh vyplýva, že napadnutý rozsudok okresného súdu nebol sťažovateľovi ako strane konania doručený. Zároveň je nepochybné, že stranou v konaní je správca úpadcu – sťažovateľ. V okolnostiach danej veci je teda na sťažovateľovi žiadať o doručenie napadnutého rozsudku okresný súd. Po úspešnom doručení v zmysle § 223 ods. 1 CSP bude mať sťažovateľ k dispozícii účinný právny prostriedok na bránenie svojich práv a právom chránených záujmov v podobe podania odvolania. Ústavný súd v tejto súvislosti dodáva, že lehota na podanie odvolania môže začať plynúť až po naplnení podmienky riadneho a ustanoveniam Civilného sporového poriadku vyhovujúceho doručenia. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení č. k. 5 Cdo 179/2010 zo 7. septembra 2010 uviedol: *„Právna úprava doručovania preto plne rešpektuje záujmy účastníkov konania a nevyhnutnosť ich úplného a účinného informovania prostredníctvom tohto procesnoprávneho úkonu. Ak nebola písomnosť doručená správne, podľa predpisov upravujúcich tento úkon, má to priamo za následok vadnosť, nezákonnosť doručenia, s ktorou vadou sú spojené závažné procesnoprávne účinky; ak došlo k vadnému*

doručeniu rozhodnutia alebo ho súd vôbec opomenul doručiť, nemôže rozhodnutie nadobudnúť právoplatnosť.“

20. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť mu bola predložená predčasne, keďže existuje iný orgán verejnej moci oprávnený poskytnúť ochranu právam sťažovateľa.

21. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva hájili a starali sa o ne (*vigilantibus iura*). Ten, kto sa stavia k ochrane svojich práv s neospravedlniteľnou ľahostajnosťou alebo nevedomosťou, nemôže s úspechom požadovať ochranu týchto svojich práv ihneď na ústavnom súde, ako to urobil v tomto konaní sťažovateľ – osoba práva znalá (advokát), u ktorej platí notorieta, že pozná platné právo.

22. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa uplatnením zásady *ratio temporis* podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

23. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu